

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Manvale Parochorvm, Sive Institvtones & Praxes Tum
Vitæ, tum Officii Pastoralis**

Musart, Charles

Monachii, 1654

IV. De Diligentiâ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41616

36 . Manualis Parochorum.
eius (qui perierit) de manu tua requi-
ram.

NVM: IV.

Diligentia.

PArs altera prudentiæ est diligen-
tia , sedulitas, maturatio. Negli-
gere , & lentiùs , quām par sit, agere,
aut cunctari, multūm in bellis, & ciui-
libus negotiis nōcumenti adfert : plus
in curā animarum : occasiones hīc ne-
glectæ , aut non arreptæ , quæruntur
deinde cum lacrymis : sed iam fru-
strà ; cùm aufugerint , non redeunt.
Scribit S. Gregorius l. r. dial. c. 12.
rem miram de Seuero vitæ admirabi-
lis, Ecclesiæ B. V. sacerdote, quam hi-
storiā iisdem propè verbis subiicio.
Sacerdotem illum quidam Paterfami-
llias , cùm ad extremum venisset di-
em, missis nuntiis rogārat , vt ad se
quantocytus veniret : inopinatò verò
contigit : vt Sacerdos ad putandam
vitēm esset occupatus , atque ad se ve-
nienti-

nientibus diceret : antecedite , ecce
subsequor ; cùmq; videret sibi in eodē
opere parùm superesse , paululùm mo-
ram fecit : vt opus , quod minimum
restabat , expleret : quo expleto , cœpit
ad ægrum pergere . Eunti verò in iti-
nere occurrentes , qui priùs venerant ,
Pater , inquiunt , quare tardâsti ? noli
fatigari , quia iam defunctus est : quo
audito ille contremuit , & magnis vo-
cibus se imperfectorem illius clamare
cœpit : flens itaq; peruenit ad corpus
defuncti , séq; coram lecto illius cum
lacrymis in terram dedit , cùmque ca-
put tunderet , séque reum mortis illius
clamaret , repente is , qui defunctus
fuerat , animum recepit , significauítq;
iis , qui attoniti aderant , se à tetris ho-
minibus , ex quorum ore , & naribus
intollerabiles ignes exundabant , per
obscura loca deductum , donec accur-
rens pulcherrimus Iuuenis iussit re-
duci : quòd Seueri presbyteri lacry-
mis Deus inum vitæ , & saluti redo-

qui-
gen-
egli-
gere,
ciui-
plus
ne-
ntur
fru-
unt.
I 2.
abi-
hi-
cio.
mi-
di-
d se
erò
am
ve-

nâsset: igitur vitæ redditus, cùm se-
ptem diebus pœnitentiam egisset, oca-
uo die, tum scilicet rite expiatus, ite-
rum viuere desit. Paucissimi, ô mi
Neo-paroche, sic redeunt, pauciores
reperias Seueros, qui lacrymis id suis
impetrent. Et eheu! vnius morulæ
spatio quantæ res interuertuntur? an-
tequam ille de vite surculum puta-
ret, mors vitam isti amputat, neque
hîc te iuuat istud, *non putabam*: putare
enim debueras: hinc illæ lacrymæ;
illius sum interfector, reus mortis.
Quid fier, si qui ad baptizandos in-
fantes, aut absoluendos infirmos vo-
cati, hærent non in vineâ, sed taber-
nâ vinariâ; tergiuersarentur, cuncta-
rentur, procrastinarent? mortuum
fortè reuocare non poterunt ab infe-
ris; sed sequi possunt: non sit, inquis;
sed si fieret?

C A P V T VI.

Sit cultus Diuini studiosus,
NVM: